

i Folketinget bleven erkendt, at Befolkningen staar bag ved Kravet om lige og almindelig Valgret; men medens man gennemgaaende i Folketinget konstaterer dette som en glædelig Kendsgærning og ser hen til Gennemførelsen af den lige og almindelige Valgret med Forstrøtning og Forventning, saa betragter man i Landstinget denne „Stemming“ i Folket som noget sørgeligt og faretruende, og man synes at vente noget i Retning af Samfundsomvæltning naar „Kvinder, Arbejdere og det hele“*) kommer med.

Hvorledes Lovforslaget slipper igennem Landstinget og Fællesudvalget, hvorledes det ser ud naar det er kommen igennem denne Skærsild**), det er ikke godt at vide. Men hvordan det end gaar i denne Omgang, om Forslagets Modstandere i Rigsdagen end skulde vise sig at være stærkere end dets Tilhængere samme Sted, saa er Sejren dog usvigelig sikker. Det meste Modstanderne kan vinde er at skyde Gennemførelsen af den lige og almindelige Valgret lidt længere ud i Fremtiden; men de vil ikke formaa at hindre, at de retfærdige Tanker, som er dette Kravs Kærne, spredes med ustandselig Magt, overføres fra Sind til Sind, indtil de hos Flertallet af Befolkningen naar den Overbevisningens Styrke, der knækker al Modstand og tilintetgør alle de forældede og visne Argumenter, som altid stiller sig i Vejen for Udviklingen og for Retfærdighedens Fremskriden paa denne forvrølede Jordklode.

Lovforslaget ang. uden for Ægteskab fødte Børn og disses Mødres Retsstilling er i disse Dage til 1ste Behandling i Folketinget. (1ste Dag 27. ds.) Da D. Kv. Sf. i Maj d. A. indleverede sit Lovforslag herom sammen med Andragende til Justitsministeriet, kunde selv den mest sangvinske ikke vente, at Sagen saa snart skulde komme for i Rigsdagen. Dette bør i høj Grad paaskønnes, lige som det ogsaa med Glæde kan nævnes, at det af Justitsministeren forelagte Lovforslag i de fleste Punkter er i Overensstemmelse med det af D. Kv. Sf. indsendte; om end der paa et meget væsentligt Punkt desværre er en Uoverensstemmelse, nemlig m. H. t. *Opgivelsen af Faderens Navn*.

Lovforslaget er bleven overordentlig godt modtaget i Folketinget, der endogsaa synes tilbøjelig til at gaa videre, end Lovforslaget kræver. Forhandlingerne i Tinget vil blive udførligere omtalt i vort Blads næste Nr.

Tjenestepigernes Fagskole.

Hvis nogen har Lyst til at se, hvad Udholdenhed, frejdigt Mod og fast Overbevisning om det retfærdige i den Sag, der arbejdes for, kan udrette — selv hvor der begyndes med to bare Hænder, men rigtignok tillige med et kækt og lyst lille Kvindehoved, — saa gaa op i „Tvermosegaard“ (Rosengaarden 14) og bed Frk. Christensen vise Dem om i „Københavns Tjenestepigeforenings Fagskole“.

Foreningen har lejet en Lejlighed paa 30 Værelser, svarende til 6 Lejligheder ovenover. Fra Kontor og Venteværelse kommer man ind i den store Foredragssal, hvor et nyt, blanktpoleret Fortepiano — som Medlemmerne har købt ved Sammenskud — straks straalet en i Møde. De øvrige Rum bruges til Køkken med Spise og Forraadskammer; Elevværelser — lyse, luftige, lyst møblerede Rum, hvert for 4 à 5 unge Piger — Badeværelse, den nydeligt udstyrede Spisestue og Kaffeværelse for Middagsabonnenter.

„Vi har Plads til 18 Elever“, siger Frøken Christensen. „Vi optager unge Piger fra 16—20 Aar for et halvt Aar. De faar gratis Kost, Logis, Vask og grundig Undervisning i Madlavning, Husgerning, Borddækning, Vask og Strygning. Denne Afdeling er fuldt besat med unge Piger fra Land og By, og vi har allerede Indmeldelser til det Kursus, der begynder i Maj 1907. Vort andet Kursus for Tjenestepiger over 20 Aar — 2 Maaneders Undervisning (fra 12—16) i borgerlig og finere Madlavning, Anretning, Bagning og Syltning — Betaling 20 Kr. pr. Maaned — er endnu ikke saa godt besat. De mener, at Tjenestepigerne — thi kun Tjenestepiger optages her — ikke har saa godt Raad til at betale 20 Kr.? Aldeles fejlt! Tjenestepigestanden er ikke fattig; den skal lære at forstaa, at med den høje Løn, der nu bydes, og alt frit i Huset, er den endog ret velstaaende. Hvor mange Kvinder har — som Tjenestepigerne 16—18 Kr. maanedlig til eget Brug? — Nej, det er Frihed, Tjenestepigen mangler Tid til Dygtiggørelse i sit Fag og til aandelig Udvikling, dette vil højne Standen og derom gælder det. Mange unge Piger foretrækker det langt mere opslidende Liv paa Fabrikken eller som Sy pige — ja, de foretrækker at sulte paa en Kvist, fremfor at tjene uden bestemt Arbejdstid, der i det mindste nogle Timer hver Dag gør dem til deres egne Herrer. Tjenestepigen er saa velstillet, at hun for sin Stands Værdigheds Skyld aldrig

*) Ahlefeldt-Laurvig.

**) Skærsild kan dog næppe her betragtes som en rensende Id.